

Nordöstra Grönland juli 2006

Grönland har för mig alltid varit ett spännande resmål, eftersom jag tycker mycket om både berg, is och glaciärer. Här finns dessutom en mycket säregen natur och ett folk som bor i en verkligen avlägsen del av jordklotet. Det är verkligen ett tillfälle att se hur djur, natur och människan klarar att bo så långt norrut.

Grönland är en del av Danmark och ligger mestadels norr om Polcirkeln. Det är den största ön i världen med en yta som är 5 ggr. Sveriges yta, varav 85% är täckt av inlandsis. Här bor 55.000 människor.

© Christer Ekström

Vi åkte båt från Island, korsade Grönlandshavet där det blåste 18 m/sek så det gällde att i god tid inta ryggläge för att inte bli sjösjuk. Efter ett dygn såg vi den Grönländska kusten och isbergen. Under överfarten hade vi sällskap av den alltid följande stormfågeln. Nu börjar våra dagliga utfärder med zodiakerna för att utforska fjordarna och kusten norrut bland fåglar, is och kanske isbjörn. Så småningom kom vi vidare norrut till Scorsbysund, den största orten på Grönlands östsida med 500 innevånare. De flesta här lever av fiske och i liten utsträckning på turism. Det var intressant att lära känna hur ett samhälle som ligger så isolerat kan existera och klara sig utan fortlöpande transporter hela året. Under den kalla tiden går det inte många transporter från civilisationen.

Scorsbysund

Här stod isbergen på parad, det var en grann syn att sitta i gummibåten alldeles bredvid isberg 50 kanske 75 meter höga. Att cirkla runt bland dessa isberg vilka speglade sig i det kalla vattnet, var en vacker syn. Färgen på isväggarna varierar från blått till turkos och nästan svart. Färgen beror på hur mycket luftbubblor som finns inne i isen och hur kompakta de är.

De nyfikna ringsälarna kom alldeles intill båten och undrade vilka vi var. Givetvis passade jag på att fotografera dem. På Grönland gäller samma regler som på Svalbard, att man aldrig går iland utan att spana av terrängen och det gäller att alltid vara beväpnad på grund av isbjörnsfaran. Växtligheten på Grönland är sällan högre än 10 cm, så det är mest ris och andra låga växter.

Hundslädar, Danneborg

Vid ett tillfälle kom en isbjörn simmande alldeles utanför båten och plötsligt blev det aktivitet, alla försvann efter kikare och kameror för att föreviga tillfället. Vi fortsatte att följa den Grönländska kusten norrut och gjorde avstickare med zodiakerna flera gånger om dagen för att leta isbjörn, säl och val.

Vi fick iland på ön Nanortalik för att se om vi kunde hitta några myskoxar. Efter ett tag såg vi 5 stycken och en kalv. Grönländarna har stor respekt för myskoxarna, det är stora djur som ibland kan göra utfall om de blir irriterade. Det var spännande att få se dem på ganska nära håll.

Vårt nordligaste mål för resan var Danneborg, Danmarks nordligaste militära utpost. Här bor 12 danska grabbar i 24 månader åt gången, hälften byter var 12:e månad. Deras uppgift är att göra turer utefter Grönlands kust för att bevaka territoriella gränsen. På sommaren sker bevakningen med båt i viss utsträckning, men på vintertid sker den med hundsläde, vilket kan bli både tuffa och långa turer. Till sin hjälp har grabbarna 85 pigga grönländshundar.

Efter besöket vid Danneborg var det så dags för oss att styra österut. Packisen hindrade oss från att åka längre norrut. Vi skulle nu ta oss över till Svalbard varifrån vi sedan skulle flyga via Oslo till Stockholm. Resan över till Svalbard tog ett drygt dygn, även denna överfart blev blåsig, vi hade 20m /sek.

Isbjörn

Myskoxar

Vittrut

På Svalbard är djurlivet mera varierande. Vi möttes av Alkekungar, Tobisgrisslor och Tretåig mås och hann inte iland förrän vi stötte på isbjörnar vilka utgjorde ett tacksamt fotoobjekt.

Det var trevligt att återse Longyearbyn vilken är huvudorten på Svalbard, där hade man nyligen uppfört ett nytt fint museum. Det hade varit en trevlig och intressant resa, jag trivs bättre och bättre i Arktis och Antarktis, jag tror jag har fått polarbacillen.

”Reselogg”

